

סגנונות הריקוד – חאגלה

November 16, 2009

מחול מזרחי, הלנה אבראמוב

על המונח "חאגלה":

שורש של המילה – "ח.ג.ל." מערבית – "ק.פ.צ." (שורש של מילה לקפוץ).
הרקדנית, שרוקדת חאגלה נקראת "אל-חאגלה".

על הסגנון "חאגלה":

מקור של הסגנון הוא במערב מצרים, באיזורים של מרסה מטרוח, קרוב ללב. חאגלה רוקדים בעיקר בחתונות ובאירוסין. הריקוד מכריז שבחורה צעירה, שעליה מדובר, התבגרה ומוכנה להתחתן, ללדת ילדים, להביא אושר לבית בעלה לעתיד. הרקדנית בדרך כלל ממשפחה של הכלה או רקדנית מקצועית. הריקוד מלא בשמחה ובחן. מחמוד רדא היה עד לריקוד מקורי בשבט בדואי במרסה מטרוח. הוא מספר על גברים שמחאו כפיים וחיכו ליציאה של רקדנית. הרקדנית יצאה כשגברים "התבשלו" ומחאות כפיים היו חזקות מאוד. היא רקדה לפני אותה קבוצה של גברים, השקיעה יותר למחוא כפיים.

תנועות אופייניות:

הריקוד מתבסס על תנועה אחת – הליכה אם שימי אגן 3/4.

אביזרים:

בדרך כלל, רוקדים בלי אביזרים, אך לפעמים משתמשים במקל או מטפחת.

מוסיקה וכלי נגינה:

כלי נגינה – כלי הקשה, כפיים, שירה, שיר – "אל-חגאלה".

<http://www.youtube.com/watch?v=Q8EvMjM5IKo>

לבוש:

שמלה ארוכה עם שרוולים, מטפחת לאגן, כיסוי ראש, נעליים (אפשרי – מגפיים קצרות).

מקורות:

<http://faridafahmy.com/haggala.html>

<http://www.home.aone.net.au/~aziza/Hagallah.html>